

Στόν Τζεφαλόβρυσον τῆς Τζιυρκᾶς

Ἐποὺ τέσ τρεῖς σου τέσ πηγές
πετάσσονται νεροσυρμές
ὀλόδροσες, τζιυματιστές,
πού τρέχουν νύχταν μέραν.
Ποτίζουν πόλεις τζιαί χωρκά
δροσολοοῦν οὐλλους τούς λάς,
χτηνά ἀκόμα τζιαί δεντρά·
νοτίζουν τόν ἀέραν.

Εἶσαι καμάριν τῆς Τζιυρκᾶς
τζιαί ἡ χαρά τῆς Μεσαρκᾶς
ψισ'ιή σέ οὐλλα τά χωρκά
τέ ὡς τήν Καλοψίδα
δοξολοοῦν σε τά παιδικιά
ἢ κάθε πόλη τζιαί καζάς
- τζιαί τωρινά τζιαί πρωτινά -
'κόμα τζι' ἢ Σαλαμίνα.

Πίννει πού σέν ἡ λεμονιά
ἢ ἐκατόγρονη ἐλιά,
μά τζι' ἢ δροσάτη κορασ'ιά,
δοξάζοντας τόν πλάστην,
πού σέ ἔπεψεν μέσ' τούτην γῆν
νά τῆς διάσ πνοήν, ζωήν,
πλούθκια, τιμήν τζιαί προκοπήν,
χαράν σ' οὐλλην τήν πλάσην.

ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Συβαρίτου ἐξομολόγησι

Ἐκρεμάσαμε τίς ἐλπίδες μας στή Χίμαιρα
προσμένοντας τή σωστική τή λύτρωση,
ἐνώ ὁ ἐχθρός βρίσκεται μέσ' τά τεῖχη.

Ἐλιθεροί ἰδαλοί καί τραγικοί ἀδελφοκτόνοι
Ἐπιμηθεῖς κι ὀμφαλοσκόποι
ἀδίκᾳ προσπαθοῦμε νά ἐπισημάνουμε
τῆς Ἀριάνδης τό μίτο.

Λευκωσία, 1.12.1979

ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ